

T.C

DANIŞTAY

Onikinci Daire

Esas No: 2016/7586

Karar NO: 2018/1451

Anahtar kelimeler: - 657 sayılı Kanun'un 125/E-g Maddesi,

- Devlet Memurluğundan çıkarma

- Uzaklaştırma

Özeti: Davacı hakkında verilen mahkumiyet kararının Yargıtay 15. Ceza Dairesince, 5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 253. ve 254. Maddeleri gereğince uzaklaştırma işlemleri için gereği yapılmak üzere bozulması üzerine, dava konusu uyuşmazlığın esasının uzlaşma işlemleri sonucunda verilecek kararın da göz önünde bulundurularak yeniden değerlendirilmesi gerektiği hakkında.

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı):

Karşı Taraf (Davalı) : Spor genel Müdürlüğü

Vekili :

İsteğin Özeti: Eskişehir 2. İdare Mahkemesince verilen 29/04/2014 tarihli ve E:2013/1042, K:2014/360 sayılı kararın, dilekçede yazılı nedenlerle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. Maddesi uyarınca temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: İstemden reddi gerektiği savunulmaktadır..

Danıştay Tetkik Hakimi: Zeynep ÇAKIR

Düşüncesi: İdare mahkemesince verilen karar ve dayandığı gerekçe hukuk ve usule uygun olup, bozulmasını gerektirecek bir neden de bulunmadığından temyiz isteminin reddi ile anılan kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onikinci İdaresince gereği görüldü:

Dava Kütahya gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'nde bekçi bakıcı olarak görev yapan davacının, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/E-(g) maddesi uyarınca Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla cezalandırılmasına ilişkin 05.08.2013 tarihli ve 2013/03 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Yüksek Disiplin Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

İdare mahkemesince, Kütahya 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 23.01.2014 tarihli E:2013/315, K:2014/32 sayılı kararı ile davacının eylemlerinin, dolandırıcılık suçunu oluşturduğundan bahisle 1 yıl 6 ay hapis ve 300 tam gün adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği, davacının gerek söz konusu mahkeme kararı kapsamında isimli şahsa yönelik

davranışlarının, gerekse memur sıfatını kullanarak esnaftan, çeşitli firmalardan ve bazı kişilerden karşılıksız mal veya hizmet ya da borç alıp karşılıklarını ödememe şeklindeki tutumlarının Devlet memuru olmanın gerekleriyle bağdaşmadığı, davacının 657 sayılı Kanun'un eylemine uyan125/E-(g) maddesi uyarınca Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla cezalandırılmasında ve daha önce de disiplin cezaları almış olması nedeniyle, dava konusu işlemin tesisinde bir derece hafif olan cezanın uygulanmamasında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı tarafından, mahkeme kararının hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek temyizen incelenip bozulması istenilmektedir.

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/E-(g) maddesinde "Memurluk sıfatıyla bağdaşmayacak nitelik ve derecede yüz kızartıcı ve utanç verici hareketlerde bulunma" Devlet memurluğundan çıkarma cezasını gerektiren fiil ve haller arasından sayılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden Kütahya Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'nde bekçi-bakıcı olarak görev yapan davacı hakkında, İsimli şahıs tarafından Kütahya Valiliği'ne verilen şikayet dilekçesinde, davacının kendisini evlenme vaadiyle aldatıp dolandırdığını belirttiği ve ayrıca davacıya ait28 adet icra takibinin mevcut olduğu, telefon ile veya bizzat müracaat ederek alacağı olduğunu ve/veya dolandırıldığını ifade eden birçok kişi ve esnafın olduğu, telefon ile veya bizzat müracaat ederek alacağı olduğu ve/veya dolandırıldığını ifade eden bir çok kişi ve esnafın olduğu, kurumun alışveriş yaptığı işyerinden ödeme kastı olmaksızın alışveriş yaptığı iddialarının araştırılması için 16/11/2012 tarihli 2153 sayılı Genel Müdürlük oluru ile davacı hakkında soruşturma başlatıldığı, 16.01.2013 tarihli 43/11-12 sayılı soruşturma raporu ile davacının dolandırıcılık ve genel ahlaka aykırı davranmak eylemini gerçekleştirdiği kanaatine varıldığı ve 657 sayılı Kanun'un 125/E-(g) maddesi uyarınca Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla cezalandırılmasının teklif edildiği, getirilen teklif doğrultusunda 05.08.2013 tarihli 2013/03 sayılı Yüksek Disiplin Kurulu kararı ile 657 sayılı Kanun'un 125/E-(g) maddesi uyarınca davacının Devlet memurluğundan çıkarma cezasıyla cezalandırılmasına karar verilmesi üzerine, bu işlemin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Bakılan olayda, davacının dolandırıcılık ve gayri ahlaki bir durum içinde olduğu iddialarının gerçeği yansıttığı, kendisini özel görevli, stadyum amiri gibi tanıtarak ve evli olduğunu söyleyerek, lojman ve stadyum VİP salonunu kullanarak güven sağladıktan sonra duygu sömürsü ve memuriyetin inandırıcılığını da katarak, eşinin dışında üç kişiyi daha aynı zaman dilimi içerisinde kandırdığı, çeşitli hile ve yalanlarla bu kişilerin kredi kartlarını ve paralarını alıp kullandığı, bu kişileri esnafa ve firmalara borçlandığı, öncelikle Kütahya Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü ile ilişkisi olan esnaf ve firmaları, sonrasında Müdürlüğün yakın çevresindeki esnaf ve firmaları ve daha sonra diğer mesafedeki esnafı, beyaz eşya, elektronik ve giyim mağazalarının çalışanlarını, köfteci, bakkal, taksici, market, lokanta, büfecileri kandırarak mal, hizmet ve paralarını alarak ödemediği, sıkıştığında senet verdiği, alacağını isteyen bazı firmaları mallarını kötülemek ve kendilerinden mal aldırtmamakla tehdit ettiği, alacaklılarını uzun zaman oyaladığı ve direncini kaybeden bir çoğunun alacaklarını takipten vazgeçtikleri, bazı alacaklıların Müdürlüğe ve lojmana gelip küfür ve hakaret ettikten sonra bırakarak alacaklarından vazgeçtiği, soruşturmanın başladığı ana kadar hakkında kesinleşmiş 28 icra dosyasının olduğu, dolandırıcılık ve genel ahlaka aykırı davranmak suçlarını işlediği kanaati ile davacı hakkında verilen Devlet memurluğundan çıkarma cezasının iptali istemiyle açılan davada, davacıya isnat olunan eylemlerin gerçekleşip

gerçekleşmediğinin, idarece yapılan soruşturma sonucunda anılan fiillerin sübuta erdiğinin her türlü şüpheden uzak, kesin ve net bir şekilde ortaya koyulup koyulmadığının Mahkemece araştırılması gerekirken İdare Mahkemesince davacıya isnat olunan dolandırıcılık fiilleri ile gayri ahlaki fiillerin gerçekleşip gerçekleşmediği araştırılmadan, davacının dolandırıcılık fiilini gerçekleştirdiğinin Kütahya 1. Asliye Caza Mahkemesi'nin E:2013/315 K:2014/32 sayılı kararıyla ortaya çıktığı, davacını gerek söz konusu mahkeme kararı kapsamında isimli şahsa yönelik davranışlarının, gerekse memur sıfatını kullanarak esnaftan, çeşitli firmalardan ve bazı kişilerden karşılıksız mal ve hizmet ya da borç alıp karşılıklarını ödememe şeklindeki tutumları gerekçesiyle ve eksik incelemeye dayalı olarak davanın reddi yolunda verilen idare mahkemesi kararında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Öte yandan, davacı hakkında Kütahya 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin E:2013/315, K:2014/32 sayılı kararı ile verilen mahkumiyet kararının, Yargıtay 15. Dairesinin 29/05/2017 tarihli ve E:2017/6490, K:2017/12079 sayılı kararı ile 5271 sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu'nun 253. ve 254. maddeleri gereğince uzlaştırma işlemleri için gereği yapılmak üzere bozulduğu hususu da göz önüne alındığında, dava konusu uyuşmazlığın esasının uzlaştırma işlemleri sonucunda verilecek karar da göz önünde bulundurularak yeniden değerlendirilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, davacının temyiz isteminin kabulü ile Mahkeme kararının bozulmasına, yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın İdare Mahkemesine gönderilmesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere 05/04/2018 tarihinde oybirliği ile karar verildi.